

γαλάζια φάλαινα

Η πολυγραφημένη έκδοση «Γαλάζια Φάλαινα» είναι η θεατρική διασκευή σε δυο πράξεις του ομώνυμου μυθιστορήματος. Πήρε το βραβείο της Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου το 1979, ανεβάστηκε από τον Θ.Ο.Κ. το 1980 και μεταφέρθηκε στην τηλεόραση. Κράτησε μόνο ένα ποίημα από τα επτά που περιέχει το μυθιστόρημα και βρίσκεται στις σελίδες 35–36 του βιβλίου.
Σχήμα 29X21 cm., 48 σελίδες.
Εκδόθηκε : 1980.

ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Την κλαίω εγώ τη Ρωμιοσύνη!
Θρηνώ τους λησμονημένους
τάφους μας στον Πόντο,
τα ελληνικά ερείπια της Αλεξάντρας,
της Ηλιούπολης, της Σελέφκειας....
Χύνω τα δάκρυά μου
να θροσίσω τα ματωμένα χνάρια
της Σμύρνης, τ' Αθηάλι.
Καίγουμε σα σεριανίζω το μυαλό
στην εγκλωβισμένη Κερύνηα
και στον καμένο Πεγταδάχτυλο.
Η Ρωμιοσύνη δεν είναι η Πελλοπόννησος,
οι κουτσόδλαχοι και κάμποσα ξερονήσια
στη γαλανή Μεσόγειο.
Την κλαίω εγώ τη Ρωμιοσύνη
ξέροντας πως η πιο πολλή
αδικοχάθηκε σφαγμένη από καιρο
κι ό,τι έχει απομείνει
πουλιέται και γοράζεται
σε απάνθρωπα παζάρια
στον εικοστόν αιώνα
σαν πράγματα τυλιγμένα
σε χαρτί παραφουσκωμένης
συνθηματολογίας.
Την κλαίω εγώ τη Ρωμιοσύνη!

Ένας Παρθενώνας
σφιχτοζωσμένος τις πολυκατοικίες
που κινδυνεύει να γκρεμιστεί
από τις δονήσεις των αεροπλάνων
είναι: γελοίος, τραγερα γελοίος
και το κόμπασμά του κούφιο
μπροστα στους κόσμους του Ομήρου
που θάφτηκαν ζωντανοί
πέρσι, το 1940,
το 1922, το 1453
και κάθε μέρα στα εργοστάσια
της Γερμανίας, στους απάνθρωπους
δρόμους της Αμερικής.
Δε με γελάνε τ' αηδόνια!
Τρελλο αηδόνι, μη θριαμβολογείς
άκου και λίγο τη φωνή του κόρακα
στα ξεχασμένα κοιμητήρια της Ιστορίας.
Τρελλο αηδόνι, όσο θάλασμο
κι αν έχει η φωνή σου
δε με σώζει.
Μα τί να κάνουμε;
Η μοίρα σου τό 'χει να κελαδασ
κι η μοίρα μου,
μοίρα αδικολογισμένου πρόσφυγα,
να σκούζω.
Ας είναι! Συνέχισε το τραγούδι.
Παίρνουμε πάνω μας εμείς
τα μοιρολόγια.